

[Bjørn Elmquist]

Det mener jeg vi må forhandle igennem i Retsudvalget, men som jeg sagde i starten, er vores udgangspunkt, at enhver sten skal være endt med at være vendt.

Ernst B. Schmidt (FP):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg oplyse det høje Ting om, at Fremskridtspartiet kan støtte forslaget ud fra den betragtning, at der har været så megen usikkerhed og uklarhed omkring hele etableringen af den forbindelse og licitationen over den.

Fremskridtspartiet har jo aldrig støttet hele foretagendet med A/S Storebæltsforbindelsen. Vi mener, at det ville have været meget bedre – uden at jeg skal holde et trafikpolitisk foredrag – at forbindelsen var etableret på privat basis. Det har vi også ment ud fra den betragtning, at vi har den største mistillid til alt, hvad der hedder statsforetagender. Den kalamitet, kan man sige, der har været omkring licitationen, tror jeg ikke ville have eksisteret i tilfælde af, at det havde været på privat basis. Men Fremskridtspartiet kan altså støtte forslaget om at få undersøgt – og ansvaret placeret for – de fejl, som måtte være begået.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg glemte før at lægge til, at Kristeligt Folkeparti er forhindret i at være til stede i øjeblikket, men man har bedt mig sige, at de deler de synspunkter, jeg lige har givet udtryk for.

Kirsten Lee (RV):

I Det Radikale Venstre er vi enige i, at det er nødvendigt med en undersøgelse af Storebæltssagen. Men det plejer at være god tone, som den konservative ordfører også fremførte det, at tie, mens retten er sat. Det vil vi også gerne gøre i denne sag. Det er derfor vores opfattelse, at man skal afvente domstolskendelsen fra EF, før vi nærmere definerer, hvilken form en sådan undersøgelse skal have, og vi afviser derfor SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det forekommer mig, at der er en klar uoverensstemmelse mellem det, fru Kirsten Lee netop sagde, og det, den konservative ordfører

sagde. Den konservative ordfører vil gerne have kommissionsdomstolen nedsat, hvis der er emner, der ikke er til behandling hos domstolen i Luxembourg, således at kommissionsdomstolen kan behandle disse emner. Jeg forestod fru Kirsten Lee således, at man i det hele taget afviste forslaget, indtil den endelige afgørelse foreligger hos domstolen i Luxembourg.

Jeg vil gerne spørge fru Kirsten Lee eller hr. Helge Adam Møller, om der er denne uoverensstemmelse, og hvem der tegner regeringspartierne.

Arne Melchior (CD):

Ja, den er mægtig! Det er noget, enhver regering kan ønske sig, at der skal ties, mens retten sidder, men det er altså ikke oppositionens opgave. Det modsatte er oppositionens opgave. Det kan sagtens lade sig gøre, uden at vi skal høre på nogen som helst beskyldninger om at skade Danmark og sætte nationale interesser over styr og den slags. Det kunne lige passe, at vi i de næste par år ikke må drøfte denne ting, eller at vi i hele foråret og sommeren ikke skulle have drøftet den.

Jeg skal ikke her forlænge dehatten ved at gentage, hvad der er sagt, men jeg kan tilslutte mig, hvad hr. Ole Espersen og andre sagde om, at det er muligt at finde en afgrænsning. Det juridiske dér skal vi nok finde ud af ved god hjælp fra de dygtige jurister i ministeriet under det kommende udvalgsarbejde.

Jeg synes også, jeg i ministerens slutning hørte, at der var åbninger over for, at vi selvfølgelig må se at komme i gang.

Det er mig magtpåliggende at citere en enkelt sætning fra lovforslagets bemærkninger. Det drejer sig om L 177 af 21. januar 1987. Når jeg citerer dette, er det, fordi både statsministeren og selskabets bestyrelsesformand har flirtet med, at regeringen og Folketinget, og herunder altså oppositionen, ikke skal blande sig, for vi har et selskab, og det skal det nok passe.

Dette er i modstrid med lovens hensigt – jeg citerer fra side 6 i bemærkningerne: »Det har ikke ved valg af anden organisationsform end den i 1973-loven forudsatte været hensigten at begrænse statens indseende med virksomheden eller begrænse statens ansvar for dette meget store anlægsarbejde.«

Det er en direkte påpegnings af, at dette Ting, dets medlemmer, dets partier og regeringen har